

GAZETA LWOWSKA.

W Poniedziałek

N^{ro}. 6.

15. Stycznia 1821.

Wiadomości krajowe.

Ze Lwowa. — Przy C. K. Sądzie Szlacheckim w Stanisławowie, są dwa miejsca Rady tegoż Sądu do obsadzenia z roczną pensyą Tysiąca Czterechset Złotych Ręskich w mon. konw. i tym końcem rozpisuje się konkurs. Ubiegający się o te Urzędy C. K. Urzędnicy podać mają prośby swoje należnie udowodnione, przez Władze którym bezpośrednio podlegają, inni zaś wprost do pomienionego Sądu Szlacheckiego a to w ciągu czterech tygodni rachowanych od dnia niniejszego obwieszczenia.

Z Wiednia d. 3. Stycznia. — N. Cesarz Rosyjski udał się dzisiaj w podróż do Laybachu.

Królewsko Pruski Minister spraw zewnętrznych Hrabia Bernstorff przybył tu z Opawy.

Wiadomości zagraniczne.

Zjednoczone Stany Ameryki północnej

O to jest zupełna treść Poselstwa, którego Prezydent Zjednoczonych Stanów Ameryki północnej udzielił Kongressowi przy otworzeniu terazniejszego posiedzenia obu Izb na d. 14. Listopada r. z.

»Współobywatele Senatu i Izby Reprezentantów! Z wielkim zadowoleniem udzielał wam dokładnego obrazu spraw publicznych przy rozpoczęciu terazniejszych prac waszych, ponieważ uważając wszystkie przedmioty ściągające waszą bacność, znajduję dosyć powodów cieszenia się z naszego szczęśliwego stanu. Nie należy atoli rozumieć to tak, aby na wszystkie sprawy wielkiej tej Rzeczpospolitej rozciągały się zarówno stałe pomysły. Przy postępie stanu kultury narodu, zamieszkałego w kraju tak obszernym, w tak różnych klimatach położonym, którego każda część prowadzi handel zagranicą, a ztąd do pewnego stopnia zajęta jest odmianami, zachodzącymi co do stanu rzeczy i praw obcych

kraiów, byłoby rzeczą rzadką; gdyby płody ziemi naszey, przemysł i przedsiębiorstwa współobywateli wszędzie i zawsze znajdowały iednakowe zachęty, i iednakowe wsparcia. Byłoby to więcęcy, iakbyśmy spodziewać się mogli w okolicznościach nayprzyjaźniejszych. Pewne sprawy poniosły w rzeczy samey stratę; atoli, iakholwiekby ta dotkliwą bydz mogła, poiedynczo, tak przecież wpływ iey na ogół nie miał znaczenia. Ażeby terazniejsze położenie nasze, należycie ocenić, trzeba tak przy wystawieniu obrazu ogólnego, iak i poiedynczych szczegółów mieć koniecznie całość przed oczyma.«

»Lud wolny, cnotliwy i oświecony, zna bardzo dobrze zasady i przyczyny, od których iego szczęście zawisło, ci nawet sami, którzy przypadkowo i tylko przemieniające ponoszą szkody w swoich sprawach, znajdując za to wielką ulgę w błogosławieństwach, doznawanych w innym sposobie i w pocieszającej ich i krzepiącej nadziei, która im zabłyśka. Wiedząc, że nieszczęścia onych uciskające przypisywać muszą szczególnym okolicznościom czasu w którym żyją i nadzwyczajnym wypadkom, które się wydarzyły. Po wewnętrznych poruszeniach, które wstrząsały różnemi Europejskimi Mocarstwami, po długich i pustoszących wojnach, w które nawzajem wszystkie uwikłane były, a wśród których przecie, handel nasz nadzwyczajnie się podniósł, przeszły Narody raptownie do stanu pokoju, który handlowi naszemu, szczupleysze, iak były zwyczajne, zaznaczył granice; to raptowne przejście musiało koniecznie i Zjednoczonym Stanom dać się uczuć dotkliwie w swoim skutku. Postawa nasza wśród tej długiej walki z potrzeby przybrana, w końcu której musieliśmy nareszcie z wielkim natężeniem się do niej należyć przeciwko iednemu z głównych Mocarstw, wielkie usiłowania, które podejmować, ciężkie straty, które ponosić i znaczne długi, które zaciągać byliśmy zmuszeni, dały nam równie uczuć się w swoich skutkach przeszkadzając zwyczajnemu takowi spraw,

pomnażając nadzwyczajnie krążący w kraju pieniądź, a tym sposobem raz ceny wszystkich artykułów nad wszelką miarę podnosząc, to znowu je nad tę niższą.
»Widoczna jest, że nieszczęścia te; na które się uskarżamy pochodzą powiększej części z owych przyczyn. Jeżeli zaś uważemy szczęśliwy i błogi stan kraju naszego we wszystkich gąszczach stanowiących pomysłność Narodu, gdy widzimy iak każdy człowiek używa zupełnie praw swoich, iak kraj opływa w dostatki, obfitości i do szczytu wznosi się wielkości pod Rządem narodowym, działającym wszędzie z zupełnem skutkiem chociaż onego nikt nie czuje oprócz potężnej jego opieki, i pod Rządami prowincjonalnemi, które przez mądre podzielenie pomiędzy siebie władzy, przykłada ją się ze swojej strony do ustalenia publicznego dobra, nie możemy przeto patrzeć się na tak pocieszający i pełny chwwały widok, nie dziękując naczuley za tak rozliczne i nieocenione błogosławieństwa Tworcy wszystkiego dobra. Przejęty temi uczuciami, nieszczęścia na które zwróciłem uwagę, nie mogę inaczej uważać iak łagodne i hauczające upomnienia, które ostrzegają nas o niebezpieczeństwach, iakich powinniśmy unikać, dają nam naukę oszczędności, odpowiadającej prostocie i czystości naszych instytucy najzdolniejszy do wspierania onych, upomnienia, które okazują nam naszą wzajemną od siebie zawistość i ogaiwa, łączące różne części naszego szczęśliwego związku i które nakoniec przeto, towarzyskie iednoczenie się nasze z każdym dniem pomnażają i przez mocne węzły naszemu politycznemu Związkowi nadają nowej mocy i siły.«

»Jakkolwiek szczęśliwe iest położenie nasze, przecież nie iesteśmy wolni od trosków i starań na przyszłość. Przeciwnie, im większe mamy dobrodzieystwa, z których się cieszymy, tem większa o zachowanie ich powinna być nasza gorliwość, troskliwość i czynność. Postronne wojny, mogą nas wystawić na nowe nieszczęścia, włożyć na nas nowe ciężary, na które musimy być przygotowani. W Europie wielkie ieszcze panuje poruszenie mające wpływy na stosunki nasze z różnemi Mocarstwami tego kraju, i zasługujące na szczególną uwagę. Dokładny rzut oka na stosunki nasze z każdym w szczególności Mocarstwem, da Wam sposobność poznania dokładnie istniejących trudności i upatrzenia środków, naywłaściwszych do onych pokouania.«

(*Ciąg dalszy nastąpi.*)

Hiszpania:

Dostrzegacz Austriacki zawiera co następuje:

Gazety Francuzkie mało bardzo donoszą od niejakiego czasu z Madrytu i innych części Hiszpanii. W Hiszpanii tak iest zajęta prassa liberalizmem, iż nikt z obawy utracenia życia i wolności nie odważa się podnieść głosu dla wystawienia w prawdziwym świetle położenia kraju.

Jak wielkie iest podobieństwo tamecznego biegu rzeczy z stanem i postępowaniem rewolucjonistów Francuzkich w roku 1792, przywodzi gazeta Francuzka, iako nowy dowód następujący text z niedawno wydanej odezwy Naczelnika politycznego Sarragossy: Obywatele! (wyraża też odezwa) Bron, którey dotąd używałem, była iedynie skutkiem nanowy, upomnienia na wasze obowiązki a naywięcej groźby; atoli od tey chwili widzę się być przymuszonym dobyć miecza z pochw. Niechaj zdrzy nieszczęsny, który od dnia dzisiejszego odważy się wyrzec przeciwko systematowi konstytucyjnemu! Straszny miecz prawa dotknie go raptownie i niezawodnie; stanie on się ofiarą swey nieostrożności, złości i swoich przebiegów. Żadney więcej liłości dla nieprzyjaciół oyczyzny; Bógdayby odtąd postępowano z nimi z nieubłaganą surowością.....!»

Podług listów z Madrytu panowało w pierwszych dniach Grudnia z. r. w Kadyxie wielkie zaburzenie. Lud skupiał się na głównych placach i żądał z przeraźliwym krzykiem śmierci uwięzionych dotąd sprawców rozlewu krwi z d. 10. Marca.

Francya.

Na d. 20. Grudnia zajęte były obiędwie Izby urządzeniem swoich wydziałów.

W Izbie Parów mianowani zostali Sekretarzami na posiedzenie z roku 1820: PP. Margrabia de Clermont-Tonnere, Xiążę Damas, Vice-Hrabia Dubouchage i Vice-Hrabia Digeon. Poczém przystąpiono do mianowania Kommissyi szczególney z pięciu Członków, która zająć się ma ułożeniem projektu do adresu odpowiednego na mowę mianą przez Króla przy zgaieniu Izby; mianowani Kommissarze do tego są: PP. Margrabia de Fontanes, Vice-Hrabia de Montmorency; P. Champagny, Xiążę Doudeauville i Xiążę Brissac. Reszta posiedzenia poświęconą

była otworzeniu Wydziałów *) ich urządzeniu i utworzeniu Wydziału Petycyy, składającego się z 6 Członków.

W Izbie Deputowanych, gdzie P. Angles iako najstarszy Deputowany miejsce Prezesa a czterech najmłodszych Deputowanych iako tymczasowi Sekretarze zajęli miejsce przy biurze mianowicie: PP. Margrabia de Nicolai, de Cursay, Hrabia Chastellux i P. Vaulchier; wniesiono z lewej strony reklamację na rzecz P. Humann (nowo obranego Deputowanego z Departamentu Niższego Renu), który iak świadczy jego metryka chrztu, urodził się d. 6. Sierpnia 1780 zatem młodszym jest od P. Vaulchier, urodzonego w Styczniu roku 1780; reklamację tę przyjął P. Humann zajął miejsce P. Vaulchier.

Poczem Prezes przystąpił do podziału wszystkich Członków Izby przez losyna dziewięć wydziałów, przyczem siedem składają 47 a dwa 46 Członków, razem 421 Członków.**)

Po zgromadzeniu się Członków w właściwych Wydziałach przystąpiono do mianowania Prezesa i Vice-Prezesa. Wybór padł podług liczbowego porządku Wydziałów na Członków następujących: 1.) Quatremeré de Quincy, mianowany Prezesem, Vaulchier, Sekretarzem. 2.) Bellart, Chifflet. 3.) Barthe la Bastide, Mestadier. 4.) Angles, Lainé. 5.) De Corbier, Hrabia Vaulblanc. 6.) De Cardonnel, Pardessus. 7.) Chillaud de la Rigaudie, Regnoux de Vains. 8.) De Villele, de Castelbaiaac. 9.) Ravez de Vendel; — wszyscy Członkowie strony prawey, wyjąwszy P. Angles i Vendel, których do Ministeryjalney liczą.

Izba Deputowanych na posiedzeniach z d. 22. i 23. Grudnia trudniła się ciągle sprawdzaniem pełnomocnictw nowo wybranych Deputowanych. W Izbie Parów Hrabia Lanjuinais zrobił przełożenie, treści onego nie zawierają gazety Paryzkie, atoli przełożenie owo ściągac się ma do zamienienia tey Izby na Sąd.

Na posiedzeniu Izby Deputowanych z d. 26. przystąpiono do wyboru godności Prezydenta z pięciu kandydatów, z po-

między których iak wiadomo wybiera Król Prezydentów na czas każdego posiedzenia. Wszyscy którzy mieli naywięcey głosów i ogłoszeni zostali Kandytatami są Członkami prawey strony, mianowicie: PP. Ravez który miał 136 głosów, Bellart (221), de Bonald 267, Benoist 212 i de Bouville 199. Po tych, ci, którzy, naywięcey mieli głosów, lecz żaden z nich nie osiągnął stu, są następującymi: PP. Camille Jordan (84), Royer Collard (80), Courvoisier (71), Dupont (de l'Eure) (54), Lafitte (47), Jenerał Foy (15). Dnia następującego przystąpić miano do mianowania czterech Prezydentów, czterech Sekretarzy, i trzech Kandydatów do Wydziału petycyy.

Arcybiskup Valencyi, starzec 74 letni przybył na d. 8. Grupnia do Perpignan w towarzystwie 4 duchownych: W Barcelлонie dla uścia wściekłości ludu pozostać musiał na okręcie, po wytrzymaney burzy na morzu wylądował w zatoce Rosas, z kąd pod zastoną Oficiera Hiszpańskiego i sześciu szeregowych przybył do Perpignan.

Kommissyia instrukcyjna Izby Parów zebrała się na d. 14., 15. i 16. Grudnia. Margrabia Pasteret, upoważniony będąc do zdania sprawy względem osób zawikłanych w spisek z d. 19. Sierpnia począł czytać takowe w dniach wymienionych, dnia następującego słuchano byłego Pułkownika gwardyi Cesarzkiej i bezpośrednio potem uwolniono go. Dnia 16. czytał daley owo zdanie sprawy Margrabia Pasteret, które w ciągu tygodnia miał skończyć.

Roboty koło pomnika Henryka IV. iuz są zupełnie ukonczone i obiedwie płasko rzeźby na podstawie odsłonięone zostały. Rzeźby te wystawiają dwa najsławniejsze miejsca w historii tego Króla i bohatera; iedno wystawia iak rozdaie żywność obłążonym Paryżanom, drugie wiazd iego do Stolicy.

W ł o c h y.

Gazeta Florencka donosi o przybyciu Króla Jmci Oboiey Sycylii na d. 20. Grudnia do Livorna. Król Jmci wsiadł na d. 13. t. m. wieczorem na okręt liniowoy Angielski le Vengeur o 74 działach pod sprawą Kapitana Maitland. W chwili wsiadania na okręt o godzinie 6 wieczorem, otrzymał ieszcze Król przez gońca list od Ludwika XVIII., który go równie zapraszał do Laybachu. Vengeur wyszedł natychmiast pod żagle, za nim udała się fregata Angielska la Revolutio-

*) Izba Parów dzieli się na 6 Wydziałów, z których każdy ma swojego Prezesa, Vice-Prezesa, Sekretarza i Vice-Sekretarza Wydziały te iak i Wydział petycyy, co miesiąc na nowo bywają urządzane.

**) Ta jest liczba terażniejszych Członków Izby Deputowanych; przedsięwziętych musi bydź ieszcze dzie więć nowych wyborów dla uzupełnienia Izby (430) Członków.

naire o 46 działach a Francuzka la Duchesse de Berry o 44. Fregatta Francuzka Fleur de Lys pozostała się jeszcze dla zabrania ekwipażów Królewskich. Zaledwie odplynęła eskadra, nastąpiła cisza na morzu a później napadła ją burza, która ją aż do 16. zatrzymała pod Baia, i okrętowi Vengeur ułamała maszt żaglowy. Nakoniec zaczął być wiatr pomyślny a eskadra zawinęła na d. 20. rano o godzinie 7. do Livorno i stanęła na kotwicy w porcie. Król udał się natychmiast na ląd i wysiadł w pałacu Xiążęcym. W. Xiążę na pierwszą o tem wiadomość udał się z Florencyi z W. Marszałkiem Xięciem Rospigliosi do Livorna.

N i e m c y.

Ciąg dalszy nowej Konstytucyi W. Xięstwa Heskiego przerwaney w Numerze 7/4 gazety naszey: »Tytuł III. O ogólnych prawach i obowiązkach Hessów. Art. 12. Używanie wszystkich praw towarzyskich w W. Xięstwie, tak prywatnych iako też publicznych (czyli praw cywilnych obywatelskich) służy tylko krajowcom. 13. Prawo umarodowienia (Indigenat) nabytém zostanie: 1) przez urodzenie dla tych, których oyciec lub matka byli wtedy krajowcami; 2) przez związki małżeńskie cudzoziemki z krajowcem; 3) przez udzielenie urzędu publicznego; 4) przez szczególne przyjęcie. Obywatelami Państwa są ci wieloletni krajowcy płci męzkiej, którzy nie są w żadnem obcym osobistem związku poddaństwa i zamieszkali pryncypalnie 3 lata w W. Xięstwie. Posiadacze jedney lub więcey majątności w kraju, głowy terazniejszych rodzin stanu Magnatów mają prawo być Obywatelami Państwa, chociażby osobiscie byli także poddanymi obcego Państwa. 15. Osoby nie będące wyznania Chrześcijańskiego są obywatelami Państwa wtenczas, gdy im to nadaie prawo, lub udzielone im iest takowe zamilczeniem przez wyniesienie ich do iakiego w Państwie Urzędu. 16. Każdy wyrok prawnie obowiązujący, skazujący na karę kryminalną, pociąga za sobą utratę praw obywatela. Wykonanie tej zostanie wstrzymane: 1) przeysciem oskarżenia do stanu kryminalnego, lub nakazaniem szczególnego śledztwa; 2) przez rozpoczęcie sądowego postępowania konkursowego względem majątku aż do zupełnego zaspokoienia wierzcycieli; 3) podczas trwania opieki (curateli) i 4) dla tych, którzy za usługi osobie lub utrzymanie domu, drugiego mają stoł lub pobierają płacę, dopóki trwają takie stosunki. 17. Utracają się pra-

wa krajowe 1) przez wyyscie z kraju, 2) przez związki małżeńskie z cudzoziemcem; atoli wdowa powraca znowu do praw, iezeli została w W. Xięstwie lub także za zezwoleniem Rządu powróciła oświadczywszy, iż osiadzie. 18. Wszyscy Hessowie równi są w obliczu prawa. 19. Urodzenie nie nadaie żadnemu szczególnego uprawnienia do iakiegokolwiek urzędu. 20. Różnica przyiętych w W. Xięstwie wyznań Chrześcijańskich nie pociąga za sobą skutków różnicy praw politycznych lub towarzyskich. 21. Przyiętym Chrześcijańskim Wyznaniom wolno iest wykonywać publicznie swoje religijne obrzędy. 22. Każdemu mieszkańcomi W. Xięstwa zapewnione iest zupełne używanie wolności sumienia; atoli pozor wolności sumienia nie może być środkiem do usuwania się od obowiązków przepisanych prawem. 23. Wolność osobista i majątku niepodlegają w W. Xięstwie żadnemu ograniczeniu iak tylko temu, które oznacza prawo. 24. Każdemu Hessowi wolno wyysć z kraju wedle oznaczeń praw. 25. Poddaństwo, podług istniejących w tøy mierze praw, zostaje na zawsze zniesione. 26. Pauszczyzna nieumiarkowana nie ma miejsca, a umiarkowana może być zmienioną. Własność dla uzysku publicznego może być zajęta za uprzedniem podług prawa wynagrodzeniem. 28. W potrzebach nadzwyczajnych każdy Hess obowiązany iest bronić Ojczyzny, i w tym celu wezwany być może do broni. 29. Każdy Hess, dla którego nie istnieją wyjątki konstytucyjne, obowiązany iest mieć udział do zwyczajney służby wojskowej. Przy wezwaniu dla dopełnienia tego, między zarówno obowiązany ni rozstrzygą los, z zezwoleniem zastępstwa. 30. Wszyscy Hessowie obowiązani są do równych obywatelskich powinności i do równego udziału w ciężarach krajowych, iak dalece nie mogą rościć sobie prawa do wyjątku przez Konstytucyę uchwalonego. 31. Nikt nie może być usunięty od swego prawnego sędziego. 32. Wykonanie sprawiedliwości i prawne postępowanie w zakresie swojego prawnego kształtu i działalności, nie podlegają wpływowi Rządu. 33. Żaden Hess nie może być inaczey uwięziony i karany iak tylko w przypadkach i podług kształtu prawem i ustawami przepisanych. Żaden nie może zostawać dłużey w niepewności powodów swojego uwięzienia iak 48 godzin, a w przypadku, gdy uwięzienie nastąpi przez inną władzę, potrzebna wiadomość o tem uwięzieniu powinna być udzieloną iak w naykrótszym czasie sędziemu zwyczajnemu. 34. Sędziowie nie mogą być złożeni z urzędu iak

ko za wyrokiem sądowym, nie mogą oni
dz. uwolnieni od służby mimo ich woli a
znieśieni mogą być w tym sposobie, aże-
przy tym samym pozostali obowiązku, pla-
1 stopniu; atoli Dyrektorowie kolegiów
prawiedliwości podlegać mają ogólnym ozna-
leniom ustawy służbowej. 35. Prassa i
andel książkami wolne są w W. Xięstwie,
oli przy zachowaniu istniejących lub mających
yść przepisów przeciwko nadużyciu. 36.
ażdemu pozostać do woli powołanie i zaroc-
ek, podług własnej skłonności. Zachowując
tniejące prawa względem przygotowania się,
o służby krajowej, każdemu wolno jest kształ-
ić się w kraju lub zagranicą do swojego prze-
naczenia. — Tytuł IV: O szczególnych
prawach Szlachty. 37. Stosunki prawne
Magnatów oznaczone są edyktem wydanym z
l. 17. Lutego 1820 stanowiącym część Kon-
stytucyi. 28. Szczególne stosunki prawne szlach-
ty używać będą opieki Konstytucyi. — Tytuł V.
O Urzędzeniach Kościelnych, nauko-
wych i dobroczynnych. 39. Wewnętrzne
ustanowy kościelne używać będą opieki Kon-
stytucyi politycznej. 40. Rozporządzenia wła-
dzy kościelnej bez uprzedniego rozpoznania i
przyzwolenia W. Xięcia nie mogą być ani
ogłaszane ani dopełniane. 41. Duchowni w
stosunkach cywilnych za czynności kary godne,
nie tyżące się ich służby, podlegli są władzy
świeckiej. 42. Zażalenia względem nadużycia
władzy kościelnej mogą być każdego czasu
do Rządu zamiesione.

(*Ciąg dalszy nastąpi.*)

K r a k ó w.

W dalszym ciągu Seymu Rzeczypospoli-
tej Krakowskiej d. 11. Grudnia Izba Prawo-
dawcza zajęła się wyborem Członka do Wiel-
kiej Rady Uniwersytetu Jagiellońskiego z o-
sób terazniejszy Sejm składających. Z powo-
du sporów względem pedanego na Kandydata
JW. Franciszka Piekarskiego, Vice-Pre-
zesa Sądu Appellacyjnego, jako nadzwyczaj-
nego Reprezentanta Seymu, JW. Marszałek
oświadczył zaszła wątpliwość przedstawić Sena-
towi dla decyzji podług art. 70 i 71 Statutu
urządzaiącego zgromadzenia polityczne.

JWX. Kudrewicz, Delegowany z A-
kademii, z powodu, iż Senat Rządzący u-
chwala z d. 2. Sierpnia r. b. na przedstawie-
nie Kapituły Katedralnej Krakowskiej przyznał
i jej na własność dochody od 1 Czerwca 1818
z czterech prebend exkammerowanych na fun-
dusz dla 4 Kanoników, do których Akademii
służy prawo prezentowania, a przytem posta-

nowią, aby na przypadek zejścia lub rezygna-
cyi, której bądź z 14 Kanoników do szafunku
Akademii Krakowskiej zostawionych, dochody
i jej nie już do Kassy Akademickiej, lecz pod
zarząd Prokuratorji Kapituły, aż do nowego
onych obsadzenia wpływały, dowodził niesto-
sowność tego urządzenia przez zmniejszenie
funduszu publicznego, a zwiększenie prywat-
nego, iakim co do Kapituły uważał, i żądał zwrotu
funduszy do Kassy publicznej. Izba Prawo-
dawcza wniosła Reprezentanta JX. Kudrewi-
cza na pismie Senatowi złożyć postanowiła.

Na posiedzeniu Seymu d. 12. b. m. czy-
tane były dalsze projekta od Senatu nadesła-
ne: — 1) O urządzeniu wolności handlu. 2)
Względem nadania mocy hypoteki i eksekucyi
kontraktom przez Kommissyją włościańską wzglę-
dnie dzierżaw wieczystych wydawanym. 3)
Rozciągający rygor kary pieniężnej na Opie-
kunów w spisaniu inwentarzy spadkowych o-
pieszałych. 4) Przywracający opłaty stępla do
aktów dobrej woli przez obywateli Królestwa
Polskiego przed Notaryuszami wolnego miasta
Krakowa zeznawanych. Projekta te odesłane
zostały właściwym Kommissyjom Seymowym do
opini. Względnie projektu o urządzeniu wol-
ności handlu, JW. Reprezentant Soczyński
przymawiając się, uważał ten za ubliżający art.
7. Konstytucyi z powodu, iż przypuszcza do
kongregacyi kupieckiej Starozakonnych, któ-
rym prawa polityczne nie służą.

JWX. Paszkowicz, Delegowany z
Kapituły, odczytał swą odpowiedź na uwagi
JW. Reprezentanta Nowakowskiego co do
projektu zniesienia Subsidiu charitativum,
która Kommissyji Skarbowej do urzędo-
wego użycia oddaną została.

JW. Reprezentant Sołtykiewicz zło-
żył ponowną petycją klasztoru PP. Domi-
nikanek na Gródku o uwolnienie od podat-
ków, którą Izba Prawodawcza Senatowi Rzą-
dzącemu przesłać postanowiła. JW. Repre-
zentant Soczyński przedstawiając potrzebę
decyzji Izby co do inexigibiliów wniosk, iż
względnie tych inicjatywy Senatu nie masz na-
desłanej. Mówili potem JWW. Delegowany
Senator Kuciński, oraz Reprezentanci: Sie-
monski i Słotwiński; nareszcie JW. De-
legowany Senator Kuciński z służący so-
bie iako Reprezentantowi władzy, wniosk
projekt o zażądaniu od Senatu inicjatywy u-
morzenia inexigibiliów i ten na pismie złożyć
oświadczył. Izba Prawodawcza projekt ten Se-
natowi przesłać postanowiła.

Na posiedzeniu d. 13. b. m. JW. Repre-
zentant Makolski wyliczając uciążliwości po-

datku osobistego szczególnie uboższą klasę mieszkańców dotykającego, uczynił wniosek o wezwanie Rządzącego Senatu, aby zmieniając zasady tego podatku co do ustanowienia iedney tylko opłaty na osobę aczholwiek kilka mającą zarobków lub dochodow, i nie przestając na przyjętém maximum 200 Złt. Pol. od każdego oddzielnego zarobku lub dochodu, ustanowił opłatę taką, iaką pojedyncze posiadający dochody opłacaia. Po przymówieniu się JW. Reprezentanta Soczyńskiego, który w tym względzie odwołał się do swego projektu na przesztorocznem Seymie wniesionego z odmianą, aby maximum nie było ograniczane, Izba Prawodawcza wniosek JW. Reprezentanta Makolskiego Senatowi przesłać postanowiła.

Następnie Sekretarz Seymowy czytał odpowiedź Rządzącego Senatu na wniosek JW. Reprezentanta Siemońskiego co do zamienienia w prawo reskryptu Nayiaśniejszych Trzech Protektorów, tyczący się władzy Reprezentacyi w stanowieniu budżetu pod d. 21go Maia 1817 wydanego, w której odpowiedzi Senat oświadczył, iż co się tycze tego reskryptu równie iak późniejszego w tęg mierze postanowienia, reskrytem Kommissyji Organizacyney z d. 31. Lipca wydanego, nie iest mocen dawać żadney inicjatywy iako w przedmiotach, których decyzyją Nayiaśniejsze Trzy Protegujące Dwory samym sobie zostawiły. — JW. Reprezentant Siemoński z powodu powyższej odpowiedzi mówił, że nie żadał inicjatywy Senatu i tęg niepotrzebną uważa, chciał mieć tylko odczytany takowy reskrypt w Izbie Prawodawczej za powód wdzięczności Trzem Nayiaśniejszym Protektorom za udział zaręczający atrybucyie władzy Reprezentacyi Narodu, w której cnotach znajduje rękomyją zabezpieczenia praw i obrony ludu. — JW. Soltkiewicz uważał odpowiedź Senatu za niezaspokajającą z powodu, iż do wniosku JW. Reprezentanta Siemońskiego uczynił dodatek wydrukowania i dołączenia wzmiankowanego reskryptu przy Konstytucyji iako rozwiiającego artykuł teyże tyczący się atrybucyji Reprezentacyi. — JW. Delegowany Senator Kucieński wywodząc, że Nayiaśnieysi Protektorowie w skutku Traktatu kray nasz tworzącego przystali swych Kommissarzy Pełnomocnych, którzy Konstytucyją rozwinięli i oddali bez dołączenia dodatków, chociaż reskrypt w mowie będący iuż exystował, uważał robienie przy Konstytucyji dodatku z powołanego reskryptu za antykonstytucyine. JW. Reprezentant Soltkiewicz przedstawiając ważną epokę wy-

dania tego reskryptu przez Nayiaśniejszego Cesarza Jmci Wszech Rossyy Króla Polskiego wspoi-Protektorów przyjętego z względu kwasyonowanej przez kommissyją Organizacyney ważności obrad owczasowego Seymu po za bież czasu przeciagnionych, które Nayiaśniejsi Protektorowie przez wzgląd, iż się odnoszą do zniesienia podatku konsumpcyynego obmierzego ludowi, upoważnić i przytęm atrybucyie Reprezentacyi umocnić raczyli, wniosł iż reskrypt powyższy iako ważny artykuł Konstytucyją rozwiiający i obeymujący skład przy prerogatyw Izby Prawodawczej wywien był przy Konstytucyji wydrukowany i dołączony. JW. Reprezentant Makolski mówił o niezgalnym sposobie ogłoszenia powyższego reskryptu iako nie w formie Statutom właściwie JW. Reprezentant Dubiecki uważał normalny moment Konstytucyji ogłoszenie przy traktacie, inaczej wszelkie obrady Seymu stosując ie do późniejszego rozwinięcia ulęgłyby nieważności. JW. Reprezentant Soczyński żadał, ażeby reskrypt był wydrukowany przy Konstytucyji iako rozwinięcie artykułu 13. Konstytucyji. JW. Delegowany Senator Kucieński, z artykułu 68 Statutu wnosił nietykalność Konstytucyji. Gdy następnie JW. Reprezentant Soczyński żadał objaśnienia iak ma bydź uważany ten reskrypt, JW. Delegowany Senator Kucieński oświadczył, o tyle iest prawomocny, ile późniejszymi reskryptami nie iest zniesiony, którego odmianę żądanie JW. Reprezentanta Librowskiego wykazuiąc JW. Delegowany Senator Kucieński, czytał późniejszy reskrypt Kommissyji Organizacyney z d. 31. Lipca 1818. r. stanowiący, iż pierwszy budżet przez Kommissyją Organizacyyną ustanowiony, ma bydź uważany iako trwające prawo i do zmian iego potrzebny inicjatywy Senatu.

JW. Reprezentant Lipczński przywodzić, że Nayiaśnieysi Protektorowie sami w rzekli w mowie będący reskrypt i gdy komitencyi tychże, członki Kommissyji Organizacyney, większęg mocz mieć nie mogli, uważył ten reskrypt za rozwinięcie Konstytucyji i obowiązujące prawo. JW. Reprezentant Siemoński mówił o despotyzmie konstytucyynym gdyby prawo budżetu było przy Rządzie, przywodząc nierozdzielność Rządu z Narodem iako środek zapewnienia szczęścia ludu, za dział wyłącznęg władzy Reprezentacyi w stanowieniu budżetu, wynurzył wdzięczność Nayiaśniejszym Protektorom.

(Dokończenia posiedzenia nastąpi.)